

4. 10. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Adélu Šípovou

Mgr. Adéla Šípová je samostatnou advokátkou s dřívější zkušeností s praxí ve velkých mezinárodních advokátních kancelářích. Specializuje se na právo veřejného zadávání, trestní právo včetně obhajoby a občanské právo. Na podzim roku 2020 se stala senátorkou za senátní obvod Kladno a je členkou Výboru pro sociální politiku a Stále komise Senátu VODA - SUCHO. Letos kandiduje za platformu Otevřená advokacie do představenstva České advokátní komory.

1. Co máte na své práci nejraději? Vědomí vlastní užitečnosti. Těší mě, když můžu někomu pomoci vyřešit jeho problém nebo alespoň vidět, jak na tom opravdu po právní stránce je. I to je pro člověka důležité.

2. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život? Moje matka, která měla ohromné sociální citění a široké srdce. Můj otec, který nenáviděl lež a pokrytectví. Ani jeden z nich nebyl právník. I tak ovlivňují můj profesní život každou vteřinu. Jsem první advokátka v rodině. Pro upřesnění, v mé rodině nebyl nikdo ani advokátem. Máma byla úřednice a táta ekonom. Jsem z rodiny spíše obyčejné se středoškolským vzděláním nebo částečně lékařské, babička s dědou byli oba patology. A jinak mě formují ideály Milady Horákové, Otakara Motejla nebo úžasné ženy, jako byla Dagmar Burešová. Jejich statečnost je neuvěřitelně inspirující.

3. Proč jste se rozhodla stát právníkem? Když jsem nastupovala na právnickou fakultu, moje první dcera už byla na světě. Pociťovala jsem velkou potřebu něco studovat. Společenské vědy mě vždy přitahovaly. Touha po spravedlnosti mi koluje v žilách odjakživa. Můj manžel tou dobou už studoval práva asi čtvrtým rokem. Všechno nahrávalo tomu, aby zkusila přijímačky taky a vyšlo to. Nepřemýšlela jsem ale, co budu dělat po studiích. Za studií jsem ještě třikrát porodila. Každý uzavřený ročníkem pro mě byl ohromným vítězstvím. Studovala jsem 7 let. A pak jsem byla nesmírně vděčná, že jsem s tím vším dokázala najít pozici koncipientky kousek od svého bydliště.

4. Knížka, kterou jste četla naposled? Vždy čtu několik knih najednou. Většinou nějakou beletrii, kterou střídám s něčím společenskovědním. Hodně čtu klasiky, které jsem ze vzdoru odmítala číst na gymplu. Teď jsem dočetla Tuláka po hvězdách od Jacka Londona a Svědectví o životě v KLDŘ od mé milované Niny Špitálníkové. Zároveň čtu O dobrodiních od Senecy a Slepé skvrny od Daniela Prokopa. A taky čtu Oblomova od Gončarova.

5. Ideální dovolená? S dětmi a nejbližšími v lese, na loukách, ve skalách a u vody, daleko od civilizace a aut, za to na kole a blízko kořenům. Bez signálu. Miluju jen tak civět, pak si číst, pak civět a pak si třeba upéct buřtu. Vůbec nemusím jezdit nikam daleko.

6. Který zákon považujete za nejzdařilejší? Bude to znít jako klišé, ale je to Listina základních práv a svobod, kterou jsme bohužel teď v Senátu trochu pocuchali. A vedle ní též naše Ústava. Celý ústavní pořádek považuji za poklad, který nám třeba v Polsku nebo Maďarsku mohou závidět. Díky těmto předpisům je u nás v oblasti dělby moci a lidských práv větší klid, i když to tak někdy nevypadá.

7. Čím byste byla, kdybyste nebyla právníkem? To nevím, chtěla jsem být novinářkou, ale na ten obor jsem se nedostala. Kdybych se nedostala na práva, asi bych to zkusila znovu. Každopádně určitě bych dělala něco užitečného, ať už by to bylo cokoliv.

8. Co byste vzkázala mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi? Nemyslete jen na peníze a sociální status. Podle mě to nikomu nepřinese opravdové štěstí. Nezavírejte oči před lidmi v nouzi, ať už sociální, ekonomické nebo kulturní.

9. Jaké jsou Vaše silné stránky a jaké ty slabé? Lidé mi říkají, že jsem naivní. Nevím, zda to je negativní nebo pozitivní. Asi obojí. Jak stárnu, jsem čím dál méně naivní, nicméně životní ideály si v sobě uchovávám stále. To považuji za svou silnou stránku, protože mi dávají smysl života a důvod se ráno vůbec postavit na nohy a jít si udělat kafe. Slabou stránkou je můj chaos ve věcech. Celý život se jej snažím zkrotit. S velkou rodinou je to obzvlášť těžké. Zkušenosti mi ale daly poznat, že zkrotit svůj chaos musí i nejúspěšnější osobnosti a že mi to nakonec přináší radost, teda aspoň dokud se to zase nerozpadne :-). To se chaotům prý taky děje.

10. Vaše práce vyžaduje rozhodnost. Přesto - jsou v životě nějaké situace, kdy jste nerozhodná? V práci jsem vždy byla velice rozhodná. Rozhodnost mi chybí ve chvílích, které se týkají mě samotné a mých dětí. Občas se bojím jako matka udělat chybu. A dělám jich hodně. To je ale přirozené.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)
- [10 otázek pro ... Petra Otevřela](#)
- [10 otázek pro ... Tomáše Ditrycha](#)